

Дори само прочитането на вестниците е достатъчно, за да ни убеди, че ние, хората, трудно можем да се наречем добри. Но Бог ни обича! Той ни е създал и независимо от това колко сме лоши, никой друг не може да заеме нашето място в Неговия живот.

Бог те обича!
Той те търси!
Той е твой Баща...

ИЗДАТЕЛСТВО
София, ул. Солунска 10
тел. 980 47 01, 946 70 98; E-mail: new.life@trade1.net

КАК ДА ДОЙДА ПРИ ИСУС

Марвин Мур

Съдържание

КАК ДА ДОЙДА ПРИ ИСУС.....	3
ДА ДОЙДЕШ ПРИ НЯКОЙ, КОЙТО ТЕ ОБИЧА.....	5
Как да разберем дали Бог ни обича?.....	5
Най-великото доказателство.....	6
КОЛКО СЕ НУЖДАЕМ ОТ ИСУС.....	8
Денят, в който Адам и Ева умряха.....	8
И вие, и аз също сме мъртви.....	10
Нашата най-голяма нужда.....	13
Бог започва процеса.....	15
Христовата смърт.....	16
Убеждение.....	17
КОГАТО ОТКЛИКНЕМ.....	20
Покаянието - отклик на любов.....	22
Изповедта - отклик на любов.....	23
ОБРАТ - КОГАТО БОГ НИ ПРОМЕНЯ.....	27
Арти беше духовно мъртъв.....	27
Арти оживява духовно.....	28
И Ричард оживява духовно.....	30
ЧАСТ ОТ БОЖИЕТО СЕМЕЙСТВО.....	33
Можеш да бъдеш спасен сега.....	33
Осиновяване.....	35

КАК ДА ДОЙДА ПРИ ИСУС

Представете си за момент, че имате десет деца.

- Ужас! - бихте казали.

Да, в днешния западен свят такова нещо е съвсем не-
обичайно. И все пак опитайте се да си го представите.

А сега представете си, че едно от десетте - едно ваше
малко момиченце - почине. Няма ли да ви утеши мисъл-
та, че си имате още девет дечица? Девет други, които да
заемат неговото място! И сигурно хич няма да ви е гри-
жа, че момиченцето ви гние в пръстта.

- Но това е ужасна мисъл! - чувам ви да казвате. -
Разбира се, че моето дете много би ми липсвало!

Добре де, но нали винаги можете да си имате друго!
Всъщност, ако бихте имали, да речем, още единадесет де-
ца, щяха да са ви двадесет. Сигурно вече при толкова много
деца, че едно умряло - голяма работа.

Е, сега сте готови да ме застреляте, затова по-добре
нека спра вече с тези глупости. Но вероятно разбрахте
смисъла, нали?

**НИКОЕ ДРУГО ДЕТЕ НЕ МОЖЕ ДА ЗАЕМЕ МЯ-
СТОТО НА ПОЧИНАЛОТО.**

И сто деца да имаш, пак ще скърбиш за онова - почи-
налото. Не можем да заместяваме хората, както заместява-
ме машинните части.

Сега бих искал да ви внуша, че точно по такъв начин
и Бог мисли за хората. **ТОЙ ГИ ОБИЧА.**

„Зная, че Бог обича добрите хора - казвате. - Но да
знаете каква каша е в моя живот! Бог не може да обича

HOW TO COME TO JESUS

by Marvin Moor

© Copyright 1990 by

Pacific Press Publishing Association

Boise, Idaho

Превод от английски Кремен Кръстев

Редактор Недялка Петрова

Компютърно оформление Десислав Драганов

Издателство „Ел Уай“

ISBN 954-788-029-2

такъв като мене!"

Чели ли сте някога във вестниците за майката на някой ужасен криминален престъпник? Такива майки неизменно казват: „Но той е толкова ДОБРО момче!“ Колкото и лоши да се окажат тези хора, майките им въпреки това ги обичат.

Точно така е и при Бога.

За нещастие едно от най-разпространените (а и най-опасните) мнения, които ще чуете за Бога е, че Той ни обича само когато сме добри. Ако сме лоши, ни изключвал. Все някога сте чували родител да казва на детето си: „Бъди добър, иначе Бог ще те накаже.“

Това е наистина ужасно!

Ние, човешките същества, СМЕ наистина много лоши, това е сигурно. Само прочитането на вестниците е достатъчно да ме убеди в това. **НО БОГ НИ ОБИЧА.** Той ни е създал и, независимо от това колко сме лоши, никой друг не може да заеме нашето място в Неговия живот. **БОГ ТЕ ОБИЧА.** Той е твой Баща и независимо колко си лош, никой друг не може да заеме ТВОЕТО място в Неговия живот.

НЕВЪЗМОЖНО Е ДА БЪДЕШ ТОЛКОВА ЛОШ, ЧЕ БОГ ДА НЕ ТЕ ОБИЧА!

Във времето на Стария завет Израил се разбунтувал срещу Бога, особено племето Ефрем. Но Бог казал: „Как да те предам, Ефреме, как да те предам, Израилю?“ (Осия 11:8). Колко много ги е обичал!

ДА ДОЙДЕШ ПРИ НЯКОЙ, КОЙТО ТЕ ОБИЧА

Заглавието на тази книга е КАК ДА ДОЙДА ПРИ ИСУС. Много важно е да се разбере преди всичко друго, че когато идвате при Него, идвате при Този, Който ви е създал, Който ви обича и Който не иска да се откаже от вас. Новият завет казва: „Бог толкова възлюби света, че даде Своя единороден Син“ (Йоан 3:16). „Но Бог препоръчва Своята към нас любов в това, че когато още бяхме грешници, Христос умря за нас“ (Римляни 5:8).

Как да разберем дали Бог ни обича?

АКО ВИ е трудно да разберете как Бог би могъл да ви обича, спрете за момент и помислете за многото начини, по които Той изразява любовта Си към вас. Помислете за червената роза, за мъглицата, извила се над някоя река рано сутрин, за покритите с бели шапки върхове на планините, които пронизват пролетното небе. Помислете за птичките, които пеят по дърветата, и за вкуса на сочната ябълка. По същото време, когато е създал вас, Бог е направил и всички тези възхитителни неща, за да им се радвате, за да сте щастливи.

Имате ли приятели, съпруг или съпруга, син или дъщеря? Имате ли майка и баща? Бог е поставил тези хора във вашия живот, защото знае, че биха ви направили щастливи.

За нещастие в нашия объркан свят понякога губим тези мили на сърцето ни хора, а понякога те не се отнасят към нас така, както Бог е имал намерение да се отнасят. Но Той изразява Своята любов към нас дори и в един такъв развален свят. Ако се огледате наоколо, почти винаги ще откриете човек, който би желал да бъде с вас и до вас във времето на болката.

А винаги имаме и Самия Бог, Който ни обещава: „*Никак няма да те оставя и никак няма да те забравя*“ (Еврей 13:5). Божиите обещания могат да променят съвсем нещата, когато се намираме в трудност. Понякога те са единственото, което ни остава и на което можем да се опрем!

ВСЯКО ЕДНО ОТ ТЕЗИ ОБЕЩАНИЯ Е ОЩЕ ЕДНО ДОКАЗАТЕЛСТВО, ЧЕ ТОЙ НИ ОБИЧА.

Най-Великото доказателство

Но най-голямото от всички доказателства, че Бог НА-ИСТИНА ни обича е фактът, че е изпратил Своя собствен Син да умре за нас, за да имаме вечен живот.

Библията казва:

„Оня, Който не пожали Своя Син, но Го предаде за всички ни, как не ще ни подари заедно с Него и всичко?“ (Римляни 8:32).

Исус не бе ЗАСТАВЕН да напусне небето. Нито Бог Го принуди да дойде на тази земя да живее на нея като беден човек в продължение на тридесет и три години и после да умре от ужасна смърт на кръст. **ТОЙ ДОБРО-ВОЛНО ИЗБРА ДА ЖИВЕЕ С НАС, ЗАЩОТО НИ ОБИЧАШЕ ТАКА, КАКТО НЕГОВИЯТ БАЩА НИ ОБИЧА.**

Някои хора смятат, че Исус е умрял, ЗА ДА накара Отец да ни обича. Той не ни е обичал преди - така може

да се продължи това разсъждение, - но след като Неговият Син се е пожертвал за нас, Той обича всички добри хора, които Го приемат.

Да се мисли за Бога така, е ужасно. Библията казва, че Бог е изпратил Сина Си да умре за нас, ЗАЩОТО ни е обичал. С други думи, Бог Отец и Бог Син са ни обичали, докато сме били безнадеждни грешници и Исус се е пожертвал за ТЕБЕ, докато още си бил безнадежден грешник. Можеш да избереш да отхвърлиш даден модел самолет, ако не се окаже надежден, но Бог не е направил „човешки модели“, които може да отхвърли и да започне отново, ако те не се окажат надеждни от първия път. Когато не се оказахме надеждни, Той пак ни обичаше и изработи друг план, така че в края на краищата да можем да станем такива.

БОГ НИКОГА НЯМА ДА СЕ ОТКАЖЕ ОТ ТЕБЕ!

Добра новина ли е това?

КОЛКО СЕ НУЖДАЕМ ОТ ИСУС

Повечето хора всъщност не разбират защо се нуждаят от Исус или колко много се нуждаят от Него. Най-добрият начин, по който мога да обясня това, е да се върна в самото начало, когато се е случило всичко.

Вероятно сте чували историята и преди, но нека все пак да си я припомним. След като сътвори Адам и Ева, Бог им подари една красива градина за първи дом. Предупреди ги обаче, че има един неприятел, който ще иска да им навреди и че за да избегнат това, трябва да се държат настрана от дървото за познаване на доброто и злото. *„В деня, когато ядеш от него, каза Той на Адам, непременно ще умреш“* (Битие 2:17).

И както знаете, въпреки Божието предупреждение, и двамата ядоха от плодовете на това дърво.

Денят, В който Адам и Ева умряха

Размислете за момент върху това, което Бог каза на Адам и Ева: *„В деня, когато ядеш от него, непременно ще умреш“* (Битие 2:17). Сега сравнете казаното с това, което действително се случи. Библията казва, че *„всичките дни на Адам, колкото живя, станаха деветстотин и тридесет години умря“* (Битие 5:5). Няма ли тук противоречие? Ако се предполага, че Адам е умрял СЪЩИЯ ден, когато е ял от дървото, как може да е живял десет

пъти повече от нас? Или пък просто Бог не знае какво говори?

Всъщност Адам УМРЯ в същия ден, когато яде от дървото. Не физически, а духовно. Когато създаде Адам, Бог постави в него два вида живот, физическият живот му даваше възможност да ходи, да работи, да тича, да прегръща Ева и да ѝ помага.

Но това не бе достатъчно. Бог ги направи човешки същества с морална съвест. Ние сме предназначени да се отнасяме към хората с почит, винаги да казваме истината и никога да не вземаме нещо, което не ни принадлежи. Повечето от нас успяват да правят това през цялото време. Но нека да ви запитам - никога ли не сте откривали, че някой казва нещо зад гърба ви? Някой не ви ли е правил за смях пред другите? Никой ли не ви е открадвал нещо, което е било много ценно за вас? Какви чувства сте изпитвали към такава личност? Не много добри, предполагам.

Сега помислете -за следното: хора, които вършат неща като тези, сигурно могат да се окачествят като неприятели; но Исус каза, че от нас се изисква да обичаме неприятелите си (виж Матей 5:44). Ако сте като мен, последното нещо, което би ви се искало да направите, това е да обичате някого, който е способен да ви „изиграе“ или да ви „прати на оня свят“.

КАК ДА ОБИЧАШ ТАКЪВ ЧОВЕК?

Имам за вас лоша новина. Вие не го обичате. Не МОЖЕТЕ да го обичате.

Това е, което имам предвид, твърдейки че Адам и Ева умряха духовно още в същия ден, когато ядоха от дървото. Духовната страна на човешкото естество изисква специална сила, за да се живее праведно, както всъщност и физическата, за да се съхрани животът ни и да сме здрави.

Когато Адам и Ева съгрешиха, те изгубиха тази духовна сила.

Ако не мислите така, погледнете какво стана с тях веднага след като съгрешиха. Библията казва, че Адам и Ева се скриха от Бога. Когато Бог ги запита защо, Адам отговори: „Уплаших се“ (Битие 3:10).

Бог зададе на Адам още един-два насочващи въпроса, подобни на тези, които вашата майка ви е задавала, когато сте били дете и които винаги са ви карали да се чудите къде да се денете от смущение.

Бог каза: „Адаме, да не би да си ял от дървото, от което ти заповядах да не ядеш?“ (стих 11).

Моля, забележете отговора на Адам: „Жената, която Си ми дал за другарка, тя ми даде от дървото, та ядох“ (стих 12).

Адам обвини Ева!

Съмнявам се дали някога е имало по-прекрасна жена от Ева. В края на краищата тя излезе направо от ръката на Бога! Дори само на това основание можем да вярваме, че Адам я е обичал. „Тази вече е кост от костите ми и плът от плътта ми“ (Битие 2:23). Но само няколко часа след като не послуша Бога, Адам извини себе си и обвини жената, която обичаше. Адам беше умрял духовно.

И Вие, и аз също сме мъртви

ЕТО ВИ още лоши новини: когато сме се родили на този свят, и вие, и аз сме били духовно мъртви, така както Адам и Ева в деня, когато са яли от забранения плод. Продължаваме да имаме физически живот, точно както те са го имали за известно време. Но духовно сме без живот.

Не ме е грижа колко почитана личност сте (или мислите, че сте). Без Божия духовен живот в сърцето си фактът, че сте почитана личност, не гарантира, че винаги ще се отнасяте към другите хора справедливо. Дори не е гаранция, че винаги ще се отнасяте правилно към собствените си съпруг, съпруга или към детето си. Когато е лесно - да. Но не и когато те станат упорити.

- Но аз обичам семейството си! - възразявате вие.

Не се съмнявам в това нито за миг. Никога ли не ви се е случвало да се озъбите на децата си? Никога ли не сте избухвали към съпруга или съпругата си? А онези меки форми на отмъщение („да му го върна“)? Живеем в свят, пропит от физическа, душевна и сексуална злоупотреба. Хората днес не могат да се контролират и ако ти и аз сме честни, трябва да признаем, че има време, когато и ние самите „излизаме от контрол“.

Ето, това имам предвид, когато казвам, че без Божия духовен живот в сърцата си и ти, и аз духовно сме мъртви. Просто не можем да живеем според собствените си повисши идеали. Нямаме духовната сила да вършим това.

Много помага, ако прочетем Ейми Вандербилд и се научим как да се държим в обществото. Много помага, ако прочетем Джон Молой и се научим как да се обличаме с вкус. Прекрасно е, ако четем Библията и се научим как да живеем правилно. Но доколкото вие и аз сме духовно мъртви, не можем да живеем дори според Ейми Вандербилд, а камо ли според Библията.

Ужасно положение - да знаеш кое е правилното, а да не си в състояние да го правиш! Павел казва: „Желание за доброто имам, но не и сила да го върша. Защото не върша доброто, което желая, но злото, което не желая, него върша... Окаян аз човек!“ (Римляни 7:18, 19, 24).

Чувствали ли сте се някога в подобно състояние? Е, тогава разбирате какво има предвид Библията, когато казва, че ние, хората, сме загубени и напълно неспособни да спасим самите себе си.

Това състояние на духовна смърт ни носи още по-лоши козини: ПОРАДИ ГРЕХА НИЕ ПО РОЖДЕНИЕ СМЕ ОТДЕЛЕНИ ОТ БОГА - ИЗТОЧНИКА НА ЖИВОТА; И КРАЙНИЯТ РЕЗУЛТАТ ОТ ТОВА РАЗДЕЛЯНЕ Е ФИЗИЧЕСКА И ВЕЧНА СМЪРТ.

Вярно е, че Адам е живял 930 години, след като не послушал Бога. Но в края на краищата умрял. И така е било с всеки, който някога е живял. За шест хиляди години опустошителните последици от греха върху човешката раса са скъсили нашия живот на някакви си 70 или 80 години. Болести, нещастни случаи, природни и причинени от човека бедствия, неопикуема жестокост, проявяваща се във войни, убийства и всички форми на насилие и злоупотреби, продължават да отнемат живота на хиляди хора всеки ден.

Божието намерение никога не е било нещата да се развият по този начин. Той ни е създал да живеем здрави и щастливи - вечно. Но ние мислим, че ще бъдем по-щастливи, ако изживеем живота си по начина, който НИЕ искаме. Но сме в грешка. Нашият бунт ни е отделил от Бога и винаги, когато трябва да кажем сбогом над гроба на някой близък, ни се напомня ужасната цена на греха - на живеенето по „нашия“ начин.

Библията потвърждава тази тъжна истина:

„Вашите, беззакония са ви отлъчили от Бога ви и вашите грехове са скрили лицето Му от вас, та да не чува“ (Исая 59:2).

„Всички ние се заблудихме като овце, отбихме се всеки в своя път“ (Исая 53:6).

„Понеже всички съгрешиха и не заслужават да се прославят от Бога... Заплатата на греха е смърт“ (Римляни 3:23; 6:23).

Грехът е смъртоносна болест и за нещастие всички ние сме заразени от нея.

ТИ И АЗ СЕ НУЖДАЕМ ОТ ПОМОЩ!

Нашата най-голяма нужда

Не може да се отрече, че всички сме се провинили в грях и следователно сме отделени от Бога и осъдени да умрем. Ако трябва да намерим начин да се избавим от това безнадеждно състояние, нужно е да възстановим връзката си с Бога. Бог прави това, като ни прощава за всичкото зло, което сме извършили в миналото. Но почти сигурно е, че всички ще извършим още по-лоши неща в бъдещето, затова Бог има план да ни помогне и в това отношение. Но първо Той ни обявява за свободни от вината за греховете ни в миналото. Библията казва: *„Ако изповядате греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда“* (1 Йоаново 1:9). В същото време, когато ни обявява за свободни от вината, Той идва в нашите сърца чрез Своя Свят Дух и започва преобразяването ни. Наричаме това преживяване „духовен поврат“ или „новорождение“. Новородението въвежда в нас един нов живот - духовния, който Адам и Ева загубиха, когато съгрешиха. Исус казва:

„Истина, истина ти казвам ако не се роди някои отгоре [изново], не може да види Божието царство... Трябва да се родите отгоре“ (Йоан 3:3, 7).

Напоследък казвали ли сте нещо, за което после сте съжалявали? Може би то е наранило дълбоко някого и вие бихте желали никога да не сте го изговаряли. За нещастие, след като веднъж думите ви са станали история, няма начин, по който можете да си ги върнете обратно, да ги заличите, все едно че никога не сте ги изговаряли. Можете да направите хиляда услуги на личността, която сте засегнали, и да ѝ дадете милиони долари, но въпреки това винаги ще бъде вярно, че сте извършили нещо, което я е наранило. Единственото, което можете да направите, е да помолите за прошка.

Същото е с Бога. Безполезно е да се опитваме да претендираме, че никога не сме съгрешавали. Безполезно е и да се опитваме да бъдем достатъчно добри, за да заслужим Неговото прощение. Никакво количество „добри дела“ или „пазене на десетте заповеди“ не ще ни направи достатъчно добри пред Бога, нито ще заличи лошите дела от нашето минало. Той ни приема точно такива, каквито сме, с всичката ни греховност. Ето защо е толкова важно за нас, човешките същества, да знаем, че Бог ни обича. Само един Бог, Който ни обича дълбоко, би ни простил за всички лоши неща, които сме извършили.

ОПРАВДАНИЕТО - това е богословски термин, който използваме, за да изразим мисълта, че Бог ни обявява за праведни и ни дава новородение, така че сърцата ни биват променени. Апостол Павел, който е написал много от книгите в Библията, казва:

„Ни една твар няма да се оправдае [буквално - да бъде обявена за праведна] пред Него чрез дела, изисквани от закона... Понеже всички съгрешиха и не заслужават да се прославят от Бога; а с Неговата благодат се оправдават

[обявяват за праведни] даром чрез изкуплението, което е в Христа Исуса“ (Римляни 3:20, 23, 24).

Ето това означава да бъдеш спасен!

Но как ти и аз придобиваме това спасение? Как придобиваме прощение? Как се възстановява връзката ни с Бога?

Бог започва процеса

Единадесетмесечната Джесика Мак Клуър си играла с две деца в задния двор на леля си в Мидланд, Тексас, на 14 октомври 1987 година, когато изведнъж изчезнала. Източвайки до мястото, където за последен път я видели, нейните приятелки открили тъмна петдесетсантиметрова дупка в земята! Гласът на Джесика се чувал глухо, като че някъде отдалеч, макар че била само около шест метра надолу в отвора на една шахта.

Веднага с камера на рамо пристигнал телевизионен репортер и за 24 часа страната била информирана за случая. Цялата нация затаила дъх пред „бейби Джесика“, както интимно я наричали всички. Работници започнали да копаят със сонда твърдата скала, за да стигнат до нея. Два дни по-късно, малко преди осем часа вечерта на 16 октомври, едно малко изпонаранено момиченце било поставено в ръцете на своята обляна в сълзи майка.

Историята на бебето Джесика илюстрира това, как Бог спасява хората от грях. Джесика НЕ БИ МОГЛА да изпълзи от дълбоката шахта, в която паднала. Тя била безпомощна, докато някой друг не намерил начин да стигне до нея.

Макар заглавието на тази книжка да е КАК ДА ДОЙДА ПРИ ИСУС, всъщност се действа точно по обратния начин. Ние сме паднали в една дълбока шахта, наречена

грях, и няма начин, по който можем да излезем от нея. Исус трябва да дойде при нас. Нашият случай е безнадежден, докато Той не дойде.

Нека накратко да разгледаме няколко начина, по които Бог идва при нас, преди ние да можем да стигнем до Него.

Христовата смърт

Първият начин е ТЕЛЕСНО - за цялата човешка раса. По времето, когато Адам и Ева съгрешиха, Исус беше на небето, но доброволно дойде на тази земя и умря на тяхно място. И умирайки за тях, умря и за всеки един от нас. Той пое върху Себе Си смъртта, която трябваше да бъде и на Адам, и на Ева, и на вас, и моя. Ето за какво е кръстът.

Харесва ми начина, по който Елдън Уолтър изразява това:

"Важно е да осъзнаем, че когато Христос умря за нас, ТОВА БЕ БЕЗПРЕДЕЛНИЯТ БОГ, ПРИЕМАЩ НАШЕТО НАКАЗАНИЕ ЗА ГРЕХА... Трудно е да разберем как Христос люжа да стане виновен за нашите грехове, когато нямаше никакво участие в тях. Но можем да повярваме, че това е съвсем реално, понеже, макар и виновни, че сме съгрешили, можелг действително да се почувстваме простени, когато приемем Христос и Неговото прощение" (Новозаветно свидетелство, с. 55, 56).

Ако не беше Исусовата смърт на кръста, цялото човечество би било осъдено на вечна смърт. Поради това, че Той умря, онези от нас, които Го приемат, имат надеждата за вечен живот. Неговата смърт осигури начин да бъдем избавени от „шахтата на греха“.

Исус обаче не ни насилва. Можем да изберем да си останем в нея, ако желаем. Той ни е подарил тази свобода. Когато говорим за това, как Исус „идва“, имаме предвид избора да приемем Неговото предложение. Това е нашата част.

Убеждение

Но знаете ли, че вие и аз не можем да направим дори и този избор? Оставени на себе си, ние ще ИЗБЕРЕМ да си останем в шахтата. Можем да си представим как бейби Джесика, ако разбираше какво става, би поискала от цялото си сърце да излезе от тази дълбока яма. Но много от нас се НАСЛАЖДАВАТ на греха и искат да си останат в него.

Помислете сега как това се отразява на Божия план да ни спаси. Ако аз бях на мястото на Бога, мисля, че бих казал: „Неблагодарна пасмина! Негодници! Щом така искате, просто ще задържа Сина Си в небето!“

Но Бог не е такъв. Той ни обича. Той ни ИСКА обратно. Тъй като ние НЕ ИСКАМЕ да се върнем обратно, Той се опитва да ни убеди, помага ни да осъзнаем ужаса на собственото ни положение, за да поискаме НАИСТИНА да се откажем от греховете си. Но е много трудна задача да се опитваш да убедиш в това хора, които се наслаждават на греха, особено когато си се ангажирал да осигуриш на всеки свободен избор. Бог никога не налага спасението на когото и да било. Но понеже ние намираме удоволствие в греха, ако ТОЙ не вземе инициативата да ни помогне да се почувстваме по-различно, никога не бихме избрали да дойдем при Него.

И това ни довежда до втория начин, по който Исус идва при нас, преди ние да можем да отидем при Него. Нарича се убеждение.

Бог има едно предимство над нас, което ние нямаме един над друг. Той може да чете нашите мисли и да влияе пряко на умовете ни. **УБЕЖДЕНИЕТО Е СПОСОБНОСТТА НА БОГА ЧРЕЗ ВЛИЯНИЕТО МУ ПРЯКО ВЪРХУ НАШИТЕ УМОВЕ ДА НИ ПОМАГА ДА РАЗБИРАМЕ КОЛКО СМЪРТОНОСЕН Е ГРЕХЪТ.** Това е Неговият начин да ни подтикне да решим, че искаме да излезем от ямата. Един от най-хубавите стихове на Библията по въпроса за убеждението е в Йоан 16:8: *„И Той (Светият Дух), когато дойде, ще избличи [убеди] света за грях“* (ЦП, англ. прев.).

Павел добре разбираше какво означава Бог да те убеждава в грях и да бъдеш изправен пред вземане на решение между греха и Бога. Той казва:

„Защото колкото за вътрешното ми естество, аз се наслаждавам в Божия закон; но в телесните си части виждам различен закон, който воюва против закона на ума ми и ме заробва под греховния закон, който е в частите ми. Окаян аз човек!“ (Римляни 7:22, 24).

Мога да ви гарантирам, че е имало много случаи, когато Бог е влиял пряко на ума ви. Той се е опитвал да ви помогне да разберете основните въпроси на живота по Неговия начин. Мога да бъда сигурен в това, защото Той ни казва, че убеждава всяка личност, родена на тази земя: *„Истинската светлина (Исус), която ОСВЕТЛЯВА ВСЕКИ ЧОВЕК, идеше на света“* (Йоан 1:9).

Нека резюмираме това, което научихме дотук. Бог ни е създал и ни обича толкова много, че дори и когато се разбунтувахме против Него и не искахме да имаме нищо

общо с Него, Той дойде на този свят, за да ни потърси. Отиде и по-далеч - взе на Себе Си нашата вина и се откажа от собствения Си живот, за да ни спаси от греха. За нещастие, ние се наслаждаваме на греховния си начин на живот и повечето от нас пет пари не дават за това, че Бог ги обича толкова много.

За това Бог говори на нашите умове. Опитва се да ни помогне да разберем колко много ни обича. Опитва се да ни покаже, че независимо от това, колко много харесваме своя бунт и грях, има един по-добър път. Библията нарича това Негово усилие да ни помогне да разбираме **УБЕЖДЕНИЕ**. Убеждението е Божието идване при нас, откриващо ни какво направиха нашите грехове на Божия Син и поканващо ни да дойдем при Него за прошка и очистване.

КОГАТО ОТКЛИКНЕМ

Тъй като не зная името му, наричам го Ричард. Ричард работил в счетоводството на голяма компания и в края на краищата бил повишен на много отговорен пост, от който можел да контролира стотици хиляди долари.

За нещастие компанията не плащала на Ричард толкова, колкото той си мислел, че заслужава. И ето, отначало започнал да си присвоява съвсем малки суми. По-малко от десет долара. Разбирал счетоводната система отлично и бил в състояние напълно да покрие липсата. Няколко дни по-късно други десет долара изчезнали от банковата сметка на компанията. Доволен, че е успял да се възнаградя за това, което заслужава, Ричард започнал да взема все по-големи и по-големи суми. Скоро компанията започнала да губи по няколко стотин долара месечно.

Най-накрая късметът изневерил на Ричард. Един ден всичко се разкрило и той бил извикан в кабинета на президента на компанията. Сигурен бил, че ще бъде уволнен и че срещу него ще бъде заведено дело. Не смеел да вдигне очите си, когато влизал в кабинета на президента. Президентът го поканил да седне, но Ричард останал прав пред бюрото му.

Няколко минути никой не казал нищо. Искало му се подът да се продъни и да го погълне.

- Ричард, ти ли взе парите? - запитал президентът.

Той кимнал:

- Да, сър.

Президентът отново замълчал, а след това въздъхнал:

- Ще трябва да те предам на закона.
- Да, сър - смирено отговорил Ричард.
- Но няма да го направя.

Ричард не можел да повярва на ушите си. Въздишка на облекчение се изтръгна от гърдите му, очаквал да му връчат заповедта за уволнение.

След малко обаче президентът му задал шокиращия въпрос:

- Ако те оставя на работа, ще мога ли вече да ти се доверявам?

Президентът се изправил, заобиколил бюрото и поставил ръка на рамото на Ричард.

- Ти си вторият човек в компанията, който пропада и бива помилван - казал той. - Първият бях аз. Оказвам ти милост, понеже и на мен беше оказана такава.

Когато разбрал, че е простен, Ричард бил покъртен и се разплакал.

Отначало президентът го следял отблизо, но той никога повече не взел пари. Станал най-честният служител в компанията.

Има нещо в прощението, което ни променя отвътре. Когато сме постъпили зле спрямо някого, съзнанието за прощението създава в нас дълбока емоционална връзка с тази личност. Наричаме тази емоционална връзка ЛЮБОВ.

Бог ни прощава, защото ни обича. Исус умря на кръста, защото вече ни бе простил в сърцето Си. Кръстът бе юридическият акт - плащането на нашите грехове - направил възможно за Него действително да ни дари прощението, което е чувствал.

Покаянието - отклик на любов

Прощението постига и нещо друго. То ни кара да съжаляваме за греха, който сме направили, и пробужда у нас дълбоко желание да се отнасяме към тази личност по-разумно.

ЕТО КАКВО СТАВА В ДУШАТА НА ЕДИН ГРЕШНИК, КОГАТО РАЗБЕРЕ ВЕЛИКАТА ИСТИНА, ЧЕ ИСУС ГО ОБИЧА И ЧЕ Е УМРЯЛ НА КРЪСТА, ЗА ДА СПЕЧЕЛИ ПРАВОТО ДА МУ ПРОСТИ.

Библията нарича това ново отношение към Бога **ПОКАЯНИЕ**. Често разбираме покаянието като съжаление за греха. И наистина е такова. Но е и нещо повече. Ричард се чувстваше виновен, когато трябваше да влезе в кабинета на президента и когато пожела никога да не вземал парите. Но това не бе покаяние - поне не в християнския смисъл на думата.

Той се покая истински за престъплението си едва когато се трогна и съкруши поради факта, че президентът го разбра и му прости. Сега той нямаше вече и да **ПОМИСЛИ** за кражба!

Много е важно да се разбере, че християнското покаяние не е само съжаление за това, че сме извършили грях. **ХРИСТИЯНСКОТО ПОКАЯНИЕ Е НАШИЯТ ОТКЛИК НА ЛЮБОВ КЪМ БОЖИЕТО ПРОЩЕНИЕ.** Когато един християнин се покае, той си мисли: „Боже, аз Те нараних, но Ти все още ме обичаш! Чувствам се ужасно заради злото, което съм извършил. Моля Те, прости ми! С Твоята помощ никога няма да го правя отново“.

Изповедта - отклик на любов

Хората, които са истински покаяни, изповядват греховете си. Всъщност покаянието и изповедта са двете страни на една и съща монета. Покаянието е начинът, по който се чувствам в себе си за злото, което съм извършил. Изповедта е моят външен израз на скръбта, която чувствам пред тези, които съм онеправдал.

Библията разказва за едно гнусно дело на цар Давид. Давид се влюбил във Витсавее, която била съпруга на друг човек. Всъщност това било страст, а не любов. Давид допуснал тази страст да завладее живота му до такава степен, че извършил прелюбодеяние с Витсавее и тя забременяла. Тогава в старанието си да укрие греха си той наредил съпругът ѝ да бъде убит в битка.

Пророк Натан дошъл при Давид и го избличил за престъплението му.

Всъщност Давид бил много добър човек. Укорът на Натан пронизал сърцето му и той се обърнал към Бога с една покъртителна сърдечна молитва. Ето няколко думи от нея. Забележете как откликва той на Божията любов, накарала го да се покае за греха си и да го изповяда:

„Слиши се над мене, Боже, според милосърдието Си; според множеството на благите Си милости изличи беззаконието ми. Измий ме свършено от беззаконието ми и очисти лге от греха ми. Защото престъплението си аз признавал и грехът ми е винаги пред мене. На Тебе, само на Тебе съгреших и пред Тебе сторих това зло“ (Псалм 51:1-4).

Когато сме онеправдали някого, но по-късно се покаем за това, трябва да изповядаме пред този човек неправдата, която сме извършили, и да го помолим да ни

прости. Ако сме се разгневили на децата си и сме им казали неща, които са ги наранили, трябва да им кажем, че съжаляваме за начина, по който сме говорили, и да ги помолим да ни простят.

Истинското покаяние и изповед означава също и да се поправи злото, което сме сторили, доколкото това е възможно. Ако сме излъгали някого, трябва да се върнем при него и да му признаем, че сме го излъгали, а също и да му кажем истината. Ако той е бил наранен от нашата постъпка, трябва и да изповядаме пред него стореното и да го помолим за прошка. Ако извършената неправда има някакъв паричен еквивалент, доколкото е възможно от наша страна, трябва да се опитаме да възстановим неговата загуба.

Същото се отнася и за кражбата или за щетите, нанесени на имуществото на някого. Трябва да възстановим загубата.

Може да смятате, че това са много тежки за следване правила. Но това не са правила. Те са само израз на това, как ще се чувства една личност, която наистина съжалява за извършената неправда. Когато истински се покаеш, ти ЩЕ ИСКАШ да поправиш злото. Истинското покаяние не е само скръб за греха, а отклик на любов спрямо Бога и спрямо личността, която е онеправдана. Всъщност всяко зло, което сме причинили на друга личност, в действителност е причинено на Бога. Точно това казва и Давид:

„Яа Тебе, само на Тебе съгреших и пред Тебе сторих това зло“. Когато съгрешим, ние нараняваме Бога. Ето защо трябва най-напред да се изповядаме и да потърсим прощение от Него, преди да уредим нещата с личността или с личностите, които сме онеправдали. А най-добрата

новина от всички е, че когато изповядаме греховете си и се покаем, Бог обещава да ни прости (виж 1 Йоаново 1:9). Аз лично не мога да си представя по-добра новина. А вие?

Артър Паркс нахлу от задната врата на един добре оборудван магазин в Сандъски, Охайо, една вечер, точно в края на работното време и насочи пистолет към собственика.

- Това е обир! - извика той. - Дайте парите.

- Шегувате ли се? - попита изненаданият човек, поглеждайки нападателя.

Арти натисна спусъка. Оръжието отказа. Тогава удари силно собственика по главата. Той падна на пода, но Арти го изправи на крака и го довлече до касата. След броени минути крадецът избяга със съдържанието на касата.

Ричард се съвзе от удара и повика полиция. В края на краищата Арти бе задържан. Осъдиха го на дълги години затвор.

В затвора Арти се запозна с един християнин на име Ник. Той му каза колко много го обича Исус и как иска да му прости и да му даде нов живот. Арти посвети живота си на Исус. Написа на Ричард дълго писмо. „Скъпи г-н Уолбърн, пиша Ви, за да искам Вашата прошка. Искам да си уредя нещата с всички, които съм оцетил.“

Ричард не отговори на Арти с писмо. Толкова беше трогнат, че реши лично да го посети.

Един следобед, когато Арти играеше баскетбол в двора на затвора, пазачът наду свирката си и го повика по име. Когато се изправи пред пазача, Арти видя, че Ник и един друг човек стоят встрани.

- Арти - каза тихо непознатият - аз съм Ричард Уолбърн.

Арти падна на колене и тялото му затрепера.

- Г-н Уолбърн, ще ми простите ли?

- Стани, Арти! - прошепна Ричард. - Стани!

Протегна се и сграбчи ръката му.

Арти стана, избърса сълзите си и двамата мъже се прегърнаха.

Четиринадесет месеца по-късно Арти излезе от затвора и отиде право в дома на своя нов приятел.

- Не само Арти бе освободеният - казваше по-късно Ричард. - Аз бях потиснат от страхове и омраза. Прощението освободи и мен.

Арти Паркс дойде при Исус!

Можете ли да забележите убеждението, покаянието и изповедта в действие в живота на Арти Паркс? Но на Арти се случи и още нещо...

ОБРАТ - КОГАТО БОГ НИ ПРОМЕНЯ

Нека да се вгледаме по-отблизо в този Арти, който още не е християнин, и да го сравним с това, което е станал след като е отдал сърцето си на Исус.

Можете ли да си представите по-безмилостен човек! Да стовари пистолета си върху главата на един невинен, а след това, докато той лежи, гърчейки се, на пода, да го рита и да го насилва да му връчи парите от касата? Дори един заклет атеист би нарекъл Арти проклет грешник!

Кое би могло да накара един такъв човек да пише на жертвата си и да моли за прошка? Кое би могло да го накара да падне на колене и да изтръгне от очите му сълзи? Само едно.

Преобразеното сърце.

Арти беше духовно мъртъв

В началото на нашето разискване обясних, че когато Адам и Ева съгрешили, те загубили духовния живот, който Бог им дал, когато били създадени. Те умрели духовно.

Това е състоянието, в което се намираше и Арти, когато нападна Ричард. Духовно мъртвата личност мисли преди всичко за себе си. Даже и онези, за които обикновено смятаме, че са добри хора, ако са без Исус, имат егоистично мислене. „Аз не съм грешник! - възкликват те. Но в Божиите очи, в сърцевината си, те са грешници. Те

са социално добри - да, но най-дълбоките им мотиви въпреки това са егоистични. Арти беше просто един краен пример на греховност.

Много важно е да разберем, че всеки от нас влиза в света като грешник. В молитвата си на изповед, която прочетохме преди няколко страници, Давид казва: „Ето, родих се в нечестие и в грях ме зачна майка ми“ (Псалм 51:2:5). И ап. Павел казва на християните в Ефес:

„...Бяхте мъртви чрез вашите престъпления и грехове, в които сте ходили някога според вървежа на тоя свят - по княза на въздушната власт, на духа, който сега действа в синовете на непокорството; между които и ние всички сме живели някога в нашите плътски страсти, като сме изпълнявали волята на плътта и на помислите, и по естество сме били чеда на гнева, както и другите“ (Ефесяни 2:1-3).

Четенето на думи като тези ни помага да разберем, че всеки от нас има нужда да почувства Исусовата любов и прощение!

Толкова за болестта. Сега - какво е Божието лечение?

Арти оживява духовно

Не може нито веднъж през живота си да не сте чули християни да говорят за „новорождение“. Чудили ли сте се сигурно какво ли означава тази дума? Можете да прочетете нещо за нея в историята с Никодим, който една нощ отива при Исус:

„Истина, истина ти казвам: ако не се роди някой отгоре [изново], не може да влезе в Божието царство“ (Йоан 3:3-5).

Каква ли ще да е тази личност, която се е родила от ново?

„Недейте се съобразява с тоя свят, но ПРЕОБРАЗЯВАЙТЕ СЕ чрез обновяването науми си“ (Римляни 12:2).

„За това чрез кръщението ние се погребяхме с Него (с Исус) да участваме в смърт, тъй щото, както Христос биде възкресен от мъртвите чрез славата на Отца, ТАКА И НИЕ ДА ХОДИМ В НОВ ЖИВОТ“ (Римляни 2:1-3).

Библията казва, че новородените християни са преобразени. Умовете им са подновени и като резултат те са в състояние да живеят нов живот. Харесва ми начинът, по който една християнска писателка е изразила това:

„Възпитанието, културата, упражняването на волята, човешките усилия - всички тези неща си имат своята собствена сфера на действие; но в този случай те са безсилни. Те могат да произведат някаква външна коректност в поведението, но не могат да променят сърцето; не могат да очистят изворите на живота. Трябва една сила да заработи отвътре, да дойде нов живот отгоре, преди човеците да могат да бъдат променени от грях към святост“ (Е. Уайт, ПЪТЯТ КЪМ ХРИСТОС, с. 15, бълг. изд.).

Във времето, когато Арти бе в затвора, Бог всаждаше нов духовен живот в сърцето му. Това новорождение поднови ума му и преобрази характера му. Ето защо онзи Арти Паркс, който излезе от затвора, не беше вече същият Арти Паркс, който влезе в затвора. Тази вътрешна промяна доведе до промяна и в онова, което светът виждаше отвън.

И Ричард оживява духовно

Докато Арти бе подложен на преобразяване в затвора, Ричард претърпяваше собственото си преобразяване вън от затвора. Той се чувстваше неопишимо огорчен от бруталното нападение. Молеше се Арти да бъде хванат и осъден и се зарадва, когато той отиде в затвора. През следващите две години някак успя да погребее горчивината - поне през по-голямата част от времето. Но понякога тя пак изплуваше на повърхността.

Докато един ден в църквата... (Да, правилно прочетохте! Ричард е християнин. Той вярва в Исус и ако го запитате дали е спасен, сигурно би ви казал "да".)

Един ден в църквата проповедникът каза:

„Искам днес всеки от вас да си спомни за онази личност в неговия живот, която го е наранила най-много.“

Ричард се сгърчи като червей на стола си. Знаеше съвсем точно коя беше тази личност в неговия живот.

„Имате ли чувството, че не можете да простите на този човек?“ - попита проповедникът.

Ричард отново се завъртя на стола си.

„Тогава искам да помоля Бога да ви помогне да извършите невъзможното. А след като веднъж сте простили, бих желал да действате според това прощение.“

Трудно беше, но Ричард знаеше какво трябва да направи.

„Боже - каза той, - благодаря Ти за тази твърда глава, която оцеля след такъв силен удар, и моля Те, помогни и на твърдото ми сърце да може да прости.“

Почти незабавно гневът и омразата, които бяха живели в сърцето му в продължение на две години, изчезнаха.

Пасторът бе казал да действа според прощението си. „И сега какво?“ - чудеше се Ричард.

Няколко дни по-късно получи по пощата писмото на Арти, с което той го молеше за прошка. А след още няколко дни в клуба Ричард се срещна с Ник, който беше бивш затворник - вече освободен, който беше дошъл да си поговорят.

На следния ден Ник трябваше да държи седмичната си библейска лекция в затвора и Ричард отиде с него. Той чу как пазачът наду свирката; видя Арти да тича; и по-късно го вдигна от земята, когато той коленичи пред него.

Тази история илюстрира една изключително важна истина: **ВСЕКИ ИМА НУЖДА ДА ОТИДЕ ПРИ ИСУС.** Не само необърнатите грешници, но и хората, които са били християни през целия си живот.

Когато една личност като Арти, който никога преди това не е бил християнин, дойде при Исус, казваме: „Той е спасен.“ Ако Арти бе умрял, преди да дойде този момент, би бил загубен за вечността. Неговото отношение с Бога никога нямаше да бъде възстановено. Той щеше да си умре все така отделен от Източника на живота. Понякога наричаме момента, когато един грешник като Арти за първи път дойде при Исус, „духовен поврат“; говорим за времето, когато грешникът идва при Исус, като за времето на неговия духовен поврат. И това е вярно, защото дотогава той не е имал Божията духовна сила в своя живот.

Истинска изненада е за някои хора, когато открият, че и такива, които са били християни през целия си живот, също имат нужда да отидат при Исус. Вижте, християните може да бъдат и спасени, и обърнати към Исус, но

те са все още несъвършени. Вземете Ричард например. Той е бил християнин в продължение на много години - истински християнин, не лицемер. Но срещата му с Арти в магазина онази вечер изложила на показ някои дефекти в характера му, за които той изобщо не подозирал. Той се борил с тях в продължение на две години, докато накрая дошъл при Исус и преживял своя поврат в това отношение.

ЧАСТ ОТ БОЖИЕТО СЕМЕЙСТВО

Идването при Исус има две важни последици, на които особено е нужно да обърнете внимание. Моля, четете особено внимателно по-нататък, защото е изключително важно да разберете и двете.

Можеш да бъдеш спасен сега

Бог не очаква да бъдеш съвършен, ПРЕДИ да ти обещае вечен живот. Всичко, което трябва да направиш, за да бъдеш сигурен в твоето място в небето някой ден, е - да се покаеш за греховете си, да ги изповядаш и да приемеш прощението на Исус.

В самия момент, когато направиш това, Исус написва „простен“ срещу доклада на твоите грехове в небето, поставя Своята преобразяваща сила в сърцето ти и ТИ СИ СПАСЕН. Отношението ти с Бога е възстановено и греховете ти, отделяли те някога от Бога, са изчезнали. Бог сега те третира **ВСЕ ЕДНО ЧЕ НИКОГА НЕ СИ СЪГРЕШАВАЛ!** Ето това означава да бъдеш **ОПРАВДАН**. Ти си праведен пред Бога и дарбата на вечния живот е твоя. Ако трябва да умреш в следващата минута, Исус ще те възкреси, когато дойде втори път и ти никога вече няма да умираш.

Как можеш да бъдеш сигурен в това? Моля, прочети следните стихове:

„Воз ни е дал вечен живот и тоя живот е в сина Му. Който има Сина, има тоя живот; който няма Божия Син, няма тоя живот“ (1 Йоаново 5:11, 12).

Библията не казва, че ако приемеш Исус като твой Спасител, ЩЕ имаш вечен живот някой ден. Тя казва, че ти имаш вечен живот СЕГА. ИСУС КАЗВА:

„Истина, истина ви казвам, който слуша Моето учение и вярва в Този, Който Ме е пратил, ИМА вечен живот «... е преминал от смъртта в живота“ (Йоан 5:24).

Всичко, което се изисква, е ВЯРВАНЕ в Христос и ПРИЕМАНЕ дара на спасението, който Той предлага. Вярване, че нещата в твоя живот, които Той нарича грях, са наистина греховни; вярване, че Той се е пожертвал, за да плати за тези грехове и вярване, че ако се покаеш за тях и Го помолиш да ти прости, Той ще стори това!

Бих желал да обясня още нещо за това, което става, когато дойдеш при Исус. Вероятно си чул, че Бог записва в небето всичко, което някога си направил. Не зная за теб, но лично мен това ме прави малко нервен - докато не открих, че когато дойда при Исус, Той записва „простен“ срещу лошите ми дела и ги третира, като че ли никога не са били!

Когато дойдеш при Исус, макар и да не си съвършен, Той те третира по този начин. Библията казва:

„Всички съгрешиха и не заслужават да се прославят от Бога, а с Неговата благодат се оправдават [биват обявени за праведни] даром чрез изкуплението, което е в Христа Исуса“ (Римляни 3:23, 24).

Дори и да имаш за преодоляване още много лоши навици, когато приемеш Исус чрез вяра, ТОЙ ТЕ ОБЯВЯВА ЗА ПРАВЕДЕН. Библията казва, че *„правдата от Бога (идва) ЧРЕЗ ВЯРА В ХРИСТА ИСУСА ЗА ВСИЧКИ*

(И НА ВСИЧКИ), КОИТО ВЯРВАТ“ (стих 22). Харесва ми начинът, по който християнската писателка Е. Уайт изразява това:

„[Исус] живя един безгрешен живот. Той умря за нас и сега ни предлага да вземе нашите грехове, а да ни даде Своята праведност. Ако Му се отдадеш напълно и Го приемеш като твой Спасител, тогава, колкото и грешен да е бил животът ти, заради Него биваш считан за праведен. Христовият характер застава на мястото на твоя характер И ТИ БИВАШ ПРИЕТ ОТ БОГА ТАКА, КАТО ЧЕ ЛИ НИКОГА НЕ СИ СЪГРЕШАВАЛ“ (ПЪТЯТ КЪМ ХРИСТА, с. 63, бълг. изд.).

Това е, което християните имат предвид, когато говорят за „оправдание чрез вяра“.

Осиновяване

Някои християни са възприели погрешната идея, че са спасени, когато дойдат при Исус (дотук добре!), но в момента, когато се подхлъзнат и направят грешка, отново са загубени, докато не уредят този проблем с Господа. Бих желал да ви облекча от този страх, защото тази идея е изцяло фалшива.

Откъде зная това? Поради християнския принцип на осиновяване. Когато станеш християнин, ти си осиновен и приет в Божието семейство. Моля, прочети следния стих: *„Като ни е предопределил (Бог) да бъдем осиновени чрез Исуса Христа“* (Ефесяни 1:5).

Когато едно дете е осиновено, то става част от ново семейство. Така и когато Бог ни осинови, ние ставаме част от Неговото семейство.

Сега нека те попитам: когато беше дете, преставаше ли да бъдеш син или дъщеря на баща си, само защото си

бил лош? Дали татко ти казваше: „Съжалявам, Джон, (Сюзън), докато не се поправиш, не принадлежиш към това семейство?"

Разбира се, че не!

И при Бога е така. Когато си осиновен в Божието семейство, се изисква нещо много повече от един-два греха, за да бъдеш изритан навън. ТИ можеш да се откажеш напълно и да кажеш: „Взemi си обратно Твоя дар на спасение, Боже. Не го искам повече. Ще си опитам късмета с греха". Но вярвам, че никой, който чете тази книга, никога няма да направи това. Кой би искал да върне обратно нещо така чудесно, като Божията любов, прощение и безплатния дар на вечния живот?

Идването при Исус съвсем не е трудно - ако, разбира се, не искаш непременно да останеш при онези неща в живота, които те правят окаян - като например жестокостта, която Арти имаше в сърцето си, когато влезе в магазина на Ричард, или като омразата към Арти, която Ричард носи в сърцето си цели две години. Но ако си уморен от този вид живот, аз те каня **ДА ДОЙДЕШ ПРИ ИСУС**.

Ако никога преди не си бил християнин, но би искал в твоя живот да дойдат мирът и силата, които Арти намери, каня те **ДА ОТИДЕШ ПРИ ИСУС**. Говори на Исус! Кажи Му:

„ГОСПОДИ ИСУСЕ, ИСКАМ ДА ДОЙДЕШ В МОЯ ЖИВОТ ОЩЕ СЕГА. ЗНАЯ, ЧЕ СЪМ ГРЕШНИК И СЪЖАЛЯВАМ ЗА ГРЕХОВЕТЕ, КОИТО СЪМ ИЗВЪРШИЛ И ЗА БОЛКАТА, КОЯТО СЪМ ТИ ПРИЧИНИЛ. РАЗБИРАМ, ЧЕ НЕ МОГА ДА СЕ СПАСЯ САМ ИЛИ ДА БЪДА ДОСТАТЪЧНО ДОБЪР, ЧЕ ДА ЗАСЛУЖА НЕБЕТО ИЛИ ВЕЧНИЯ ЖИВОТ. ВЯРВАМ, ЧЕ ТИ СИ УМРЯЛ И ЗА МЕН И ЧЕ ТВОЯТА СМЪРТ Е ПЛАТИ-

ЛА НАКАЗАНИЕТО ЗА МОИТЕ ГРЕХОВЕ. МОЛЯ ТЕ, ПРОСТИ МИ ГИ! ПРИЕМАМ ТЕ КАТО ГОСПОД И УЧИТЕЛ В МОЯ ЖИВОТ И ИСКАМ ДА БЪДЕ МОЯ ТВОЯТА СИЛА, ЗА ДА ПРЕОБРАЗИ СЪРЦЕТО МИ, ТАКА ЧЕ ДА МОГА ДА ЖИВЕЯ ПО НАЧИНА, ПО КОЙТО ИСКАШ ДА ЖИВЕЯ. ПОМОГНИ МИ, КОГАТО СЕ ОТКАЗВАМ ОТ ГРЕХОВЕТЕ СИ И ТРЪГВАМ СЛЕД ТЕБ! ПРИЕМАМ ТВОЯ ДАР НА ВЕЧЕН ЖИВОТ. НЕ СЪМ ДОСТОЕН ЗА НЕГО, НО ТИ БЛАГОДАРЯ ЗА ВСИЧКО ТОВА. АМИН."

Ако току-що си приел Исус в живота си за първи път, може да имаш разни въпроси. Някои хора реагират емоционално много силно, когато за първи път дойдат при Исус и това им помага да „почувстват" промяната, която настава в живота им. При други обаче не става така. Те може да не „почувстват" никаква разлика. Може би какво тръпнещо чувство не пропълзява по гръбнака им, докато се молят Исус да дойде в живота им. Ако при теб случаят е такъв, може би се чудиш дали изобщо нещо в действителност се е променило - дали греховете ти наистина са простени и връзката ти с Бога е наистина възстановена.

Размисли! **ФАКТЪТ** на твоето спасение не зависи от чувствата ти! Ти може да чувстваш нещо - но може и да не чувстваш нищо. Това няма реално значение. **ТВОЕТО СПАСЕНИЕ СЕ ОСНОВАВА НА ОБЕЩАНИЯТА НА БОЖИЕТО СЛОВО**. Божието слово и единствено Божието слово те снабдява с доказателството, че си преминал от смърт към живот. Неговото слово ти дава уверението за вечен живот. Прочети следния текст: *„Истина, истина ви казвам, който вярва в Мене, има вечен живот " (Йоан 6:47).*

Повярвал ли си в Исус за спасение? Ако отговорът ти е „ДА“, текстът, който току-що прочете, ти казва недвусмислено, че имаш вечен живот. Ето и още един: *„А на ония, които Го приеха, даде право да станат Божи чедра, сиреч на тия, които вярват в Неговото име“* (Йоан 1:12). Приел ли си точно сега Исус? Ако отговорът ти е отново „ДА“, този текст ти казва, че СИ Божие дете.

А какво става с греховете ти? Наистина ли са простени? Наистина ли си бил роден отново и дали Бог сега те вижда праведен, като че ли никога не си съгрешавал? Нека да погледнем още едно обещание. *„Затуй, ако е някой в Христа (принадлежи на Него), той е ново създание; старото премина, ето всичко стана ново!“* (2 Коринтяни 5:17).

Ако току-що си приел Исус за първи път, тогава (според Йоан 1:12) ти си Негово дете. Ти принадлежиш на Него. Всеки, който принадлежи на Христос, е ново създание. Старите неща са преминали - те не съществуват повече. Всичко е ново.

Радваш ли се? Бог е в твоя живот сега и всички случайни придобивки, които този свят би могъл да ти дари, не могат и да се сравнят с дара, който току-що си приел.

И сега ЗНАЕШ, че СИ ГО ПРИЕЛ. Благодаря на Бога за това заедно с теб!

Добре дошъл в Божието семейство!

Ако ли пък си бил християнин в продължение на много години - може би през целия си живот - но, подобно на Ричард, има една част от теб, която никога не се е обръщала към Бога, и ти би искал да намериш мира, който той намери, тогава те каня ОТНОВО ДА ДОЙДЕШ ПРИ ИСУС и да Му дадеш тази предадена част.

Много ми харесва края на книгата „Откровение“. Всъщност това не е само края на една книга, а и на цялата Библия:

„И Духът, и невестата казват: „Дойди!“ И който чуе, нека рече: „Дойди“. И който е жаден, нека дойде. Който иска, нека вземе даром от водата на живота“ (Откровение 22:17).

Каква чудна любов! Какъв чуден подарък! Какъв чуден Спасител!